

i Folketinget fra alle Sider enig om det nyttige i at gennemføre en Lov om Tilsyn med de af Eksekutorer behandlede Dødsboer og har i øvrigt i al Almindelighed været enig om Principperne i denne Lov, men Forhandlingerne drejede sig altsaa særligt om, hvilken Myndighed der skulde udøve Tilsynet. I Regeringsforslaget var dette Tilsyn henlagt til Justitsministeriets Kasseinspektører og Revisionen til en særlig Revisor under Finansministeriet. Det lykkedes ikke at opnaa Enighed paa dette Punkt. Der var meget betydelig Modstand mod at gaa denne Vej ud fra den Frygt, som ogsaa blev udtalt af den radikale Ordfører her i Tinget i Fjor, nemlig Frygten for at centralisere, for at skabe en ny, muligvis overflødig Administration. For at naa et Resultat har jeg bøjet mig paa dette Punkt, og Lovforslagets § 3 er derfor ændret saaledes, at det almindelige Tilsyn med Eksekutorer forbliver hos de stedlige Myndigheder, i København altsaa hos Præsidenten i Byretten og denne Rets Skifteafdeling, udenfor København hos vedkommende Amtmand, dog saaledes, at Tilsynet ogsaa udenfor København overgaar til Skifteretten fra 1. April 1930. Dog opnaaede jeg, at Justitsministeriets Kasseinspektører skulde have Adgang til at konstatere Tilstedeværelsen af Boets Beholdning af Værdipapirer og kontante Midler. Selv om denne Kontrol ikke kan blive saa effektiv eller regelmæssig som den, der var tilsigtet i Forslaget, vil dog selve dens Eksistens fremme Sikkerheden. Ligeledes udgik, som jeg allerede har antydnet, Regeringsforslagets Bestemmelse om, at Revisionen skulde besørges af en særlig Revisor under Finansministeriet.

Til Gengæld for, at Tilsynet efter Folketingets Forslag altsaa efter min Formening ikke er ordnet saa betryggende, som jeg mener, det var efter Regeringsforslaget, har jeg ganske naturligt tiltraadt de Ændringer, der gik ud paa at skærpe Kravene om Sikkerhedsstilling for Eksekutorerne. Der er forskellige mindre væsentlige Ændringer i saa Henseende; den væsentligste er maaske, at man har udtaget den Bestemmelse, der foresloges her i Fjor af Ordføreren for det konservative Folkeparti, og som gik ud paa, at for saa vidt angaar Legater og Arv, der ikke er Tvangsarv, kan Arveladeren ved Testamente fritage Eksekutor for at stille Sikkerhed, dog med den Tilføjelse, at den tilsynsførende Myndighed uanset saadan Bestemmelse kunde kræve Sikkerhedsstilling, naar den fandt Anledning dertil. Man er altsaa i Folketinget gaaet med til, eller snarere Flertallet har forlangt,

at man skulde gaa over til det absolutte Krav om Sikkerhedsstilling, som jeg i og for sig oprindeligt ogsaa ønskede, og som man særlig fra Sagføreres Side har lagt Vægt paa.

Jeg tror ikke, at der under Hensyn til, at Forslaget har været behandlet saa udførligt her i Tinget, i Øjeblikket er Grund til at fremsætte yderligere Bemærkninger til Klargørelse af Forskellen mellem de to Forslag. Jeg tillader mig under Hensyn til den Enstemmighed, der er opnaaet om Forslaget, at anbefale dette til hurtig og villig Behandling. Om muligt vilde jeg sætte Pris paa, at man kunde undgaa Udvalgsbehandling, da de Spørgsmaal, der var Uenighed om, dels har været behandlet her i Forvejen, dels i sig selv er klare.

Effersøe: Den højtærede Justitsminister har jo gjort Rede for, hvilke Ændringer af større Betydning der er foretaget i det Lovforslag, Landstinget vedtog i sidste Samling. Jeg mener, at Landstingets Affattelse var den bedste, men samtidig skal jeg fremhæve, at det foreliggende Lovforslag indeholder betydelige Fremskridt, og at det i det hele taget frembyder en forsvarlig Ordning af denne Sag, der er meget gammel i Rigsdagen, idet den allerede har været til Behandling her i 1897. Jeg anser det for urigtigt at optage en Forhandling om eventuelle Ændringer. Sagen bør føres til Afslutning, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og endelig Vedtagelse.

Johannes Pedersen: Saaledes som Lovforslaget nu er vedtaget i det høje Folketing, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at det vedtages uden Udvalgsbehandling her i Tinget.

Godskesen: Som ærede foregaaende Talere har fremhævet, har dette Lovforslag tidligere foreligget for Landstinget og er blevet vedtaget enstemmigt i en noget anden Skikkelse end den, hvori det i Dag foreligger for os. Der er, som det ogsaa blev nævnt af den højtærede Minister, foretaget en Række Ændringer: dels har Ministeren foretaget Ændringer i det Forslag, han forelagde i det andet høje Ting, dels har Folketinget føjet flere Ændringer til. Jeg mener, at disse Ændringer er af en saadan Betydning, at de bør overvejes i et Udvalg, og der er derfor ikke Anledning for mig paa dette Trin af Sagen til at gennemgaa Forslaget nærmere. Kun skal jeg tillade mig at fremhæve, at den højtærede Minister i sit Forslag